

Medlem nu vil have affstøffet, hvorved vi have det i vor Haand hver sjerde Uge at kunne vise, om vi have Tillid eller Mistillid til vor Formand. Seg finder, at det ærede Medlem ved at ville affstøffe denne Andretning modarbejder sin egen Tanke, idet man nemlig herved paa en Maade kan øve en vis Kritik over Formandens Foretagender. Seg haaber altsaa, at man vil blive ved det Gamle, ved det, som vi nu har prøvet saa længe, og under hvilket vi have fundet os i mange Sævn, medens vi have glædet os ved Fremskridtene. Vi have ikke med stor Iver trængt paa Formanden, men vi have glædet os, naar han dels ved egen Erfaring, dels ved forskjellige Medlemmers Udtalelser har faaet Die for de Mangler, der fandtes ved Lokalet og har søgt at afhjælpe dem. Seg tror ogsaa, at det ærede Thing eller i det Mindste en stor Del af dets Medlemmer — jeg tør vel sige Flertallet — vil være enig med den ærede Ordfører i, at man skylber den ærede Formand Tak for, hvad han har gjort for Bevarelsen af vor Sundhed og for den Syggelighed, der er tilstede i det Lokale, hvori vi skulle arbejde. Da man nu imidlertid hører og ser af disse Forslag, at der er Medlemmer, som have Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, at Formanden har saa stor Naadighed, lad os da endelig ikke begaa det Misgreb at gaa ind paa det ærede Medlems Forslag om at vælge en Formand for den hele Samling. Man har en saadan Ordning i det andet Thing, men der er Alt mere, jeg vil ikke sige, gemylligt, thi det er maasse ikke noget tilstrækkelig høit Udtryk angaaende det ærede Landsting, men Forholdet er i dette Thing noget anderledes end her. Der er Folk, hver med sin Interesje, hver paa sin berettigede Interesses Begne; det ene Sværd holder der det andet i Steben. Det er ikke saaledes som her, hvor man er kommen ind ved hele Folkets Valg, og hvor der er en noget anderledes Lustning end der, hvor endnu de gamle Forrettigheder kunne skimle Et og Andet. Seg taler naturligvis med den dybeste Verbødhighed om det andet Thing, anerkjendende Grundloven, men jeg vil kun bemærke, at der her i Thinget ogsaa efter Grundlovens Tanke skal være noget mere Bevægelighed i alle Retninger end i det andet Thing. Lad os derfor ogsaa blive ved den gamle Regel om Bevægeligheden med Hensyn til Valget af vor Formand; lad os hjælpe det ærede Medlem til, at vi altid have Kritiken ved Haanden overfor Formandens Foretagender og derfor forkafe hans Forslag i saa Henseende. Seg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet jeg dog skal tilføje, at jeg, efterat jeg har hørt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds ønsker, at hver Kommune skal have et Exemplar af Rigsdagstidenden, maasse med hans Hjælp kan faae det gamle Forslag derom, som jeg stillede i 1851, til at gaa her igjennem Thinget.

Formanden: Da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) har anmeldt Forsald paa Grund af andre Forretninger, finder jeg mig foranlediget til at gjøre en Bemærkning, som jeg maasse ellers ikke vilde have fundet nødvendig, nemlig, at en enkelt Udtalelse af den ærede sidste Taler, skjøndt den, efter den Forklaring, hvormed den var ledsaget, ikke var fornærmelig, dog var for personlig, idet den indeholdt en usandt Betydning til den Retning, hvori det nævnte ærede Medlem havde drevet sin private Virksomhed.

Winther: Det har ikke i den mindste Maade været min Mening at ville fornærme det ærede Medlem. Det var kun en Ytring af ham selv, som foranledigede mig til at sige dette Par Ord.

Brig: Det var blot en Bemærkning af den ærede Ordfører, som foranledigede mig til at forlange Ordet. Seg tror ikke, at det røber særdeles megen Taft, at man her i denne Forsamling retter Angreb paa en anden Forsamling, naar der ikke ved selve Sagen er nogenformhelst Anledning til at omtale den. Seg maa faa meget mere gjøre dette gjældende, som det ærede Medlem, efter de Ytringer, han brugte, aldeles ikke kjender Noget til den Maade, hvorpaa denne Forsamling forhandler. Seg tør paastaa, at den Forsamling, som han omtalte, udviser lige saa megen Arbejdsomhed og Samvittighedsfuldhed med de Arbejder, som paalægges den, som nærværende Forsamling, og jeg tør tillige paastaa, at intet Medlem af den nævnte Forsamling vilde af saadanne Grunde som dem, der bleve anførte af den ærede Ordfører, tillade sig at lade være at at sammenkalde Medlemmerne af et Udvalg, som var blevet nedsat.

Ordføreren: Jeg skal blot bemærke, at det var selvfølgelig ikke selve den ærede Kommunalbestyrelse, jeg udtalte mig om, men de Udvalg, som arbejde under den, og da Kilden til mine Udtalelser er at søge i „Dagbladet“ saa maa Ansvaret for Rigtigheden ogsaa ligge der.

Brig: Det var dog et ganske enkelt Udvalg, hvormod Taleren var; men derfra at slutte, hvorledes man i det Hele taget arbejder, er en overmaade forhastet Slutning, som man ikke skal vente af det ærede Medlem med den Kundskab, som han maa have til slige Sager. Desuden skal jeg gjøre opmærksom paa, at det omtalte Udvalg var et kombineret Udvalg, og i saadanne er Borgermesteren spødt Formand, saa at Børgerræpræsentationen, der havde bevirket Udvalgets Nedsættelse, var ube af Stand til at gjøre Noget i den omhandlede Henseende.